

اثر اجرای کشاورزی حفاظتی در حومه شهرستان میانه استان آذربایجان شرقی

دکتر مسعود زابلستانی عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجان شرقی طی پژوهشی با اجرای کوتاه مدت کشاورزی حفاظتی در حومه شهرستان میانه استان آذربایجان شرقی نشان داد، که کارایی روش حفاظتی به خاطر شاخص برداشت بیشتر، زیادتیر از روش مرسوم بوده و می توان بدون کاهش میزان تولید جو، میزان مصرف سوخت و انرژی مورد نیاز برای تولید را با کشاورزی حفاظتی به ترتیب به کمتر از نصف و دو سوم کاهش داد.

در این پژوهش، دو روش کشاورزی شامل کشاورزی مرسوم منطقه شامل شخم، دیسک و کاشت با بذرکار عمیق کار کشت گستر؛ و روش کشاورزی حفاظتی شامل کشت مستقیم با بذرکار Shilan2500 شرکت سازه کشت بوکان و با حفظ بقایای گیاهی زراعت قبلی برای کشت جو، مورد بررسی قرار گرفت.

عملکرد و اجزای عملکرد جو شامل: طول و وزن سنبله، تعداد و وزن دانه در سنبله، وزن هزار دانه، عملکرد محصول، میزان مصرف سوخت، عمق و یکنواختی عمق کاشت، میزان پوشش بقایا، طول بوته، عملکرد بیوماس و شاخص برداشت بررسی شدند. بر اساس نتایج، اثر کشاورزی حفاظتی (کشت مستقیم و بدون خاک ورزی) بر عملکرد و اجزای عملکرد جو شامل: وزن هزار دانه، شاخص برداشت، عملکرد دانه و بیوماس، معنی دار نبود. عمق کاشت و میزان یکنواختی آن در کشاورزی حفاظتی و کشاورزی مرسوم منطقه تعیین شد. درصد پوشش بقایای گیاهی در روش کشاورزی حفاظتی نسبت به کشاورزی مرسوم بیشتر، ولی این مقدار کمتر از اندازه توصیه شده برای کشاورزی حفاظتی بود. میزان مصرف سوخت در کشاورزی حفاظتی، با توجه به حذف مراحل تهیه زمین، شامل: خاک ورزی اولیه و ثانویه، کمتر از روش کشاورزی مرسوم منطقه بود. از نظر انرژی مورد نیاز برای کشت مستقیم با بذرکار شیلان دو سوم روش مرسوم بود.